

РАШЭННІ ПАРТКОМА — У АСНОВУ РАБОТЫ

Нядаўна партыйны камітэт універсітэта прыняў пастанову аб далейшым развіцці спорту сярод студэнтаў, выкладчыкаў і адміністрацыйна-гаспадарчых работнікаў.

Бадзёрасць, сабранасць, здароўе — неразлучныя спадарожнікі фізкультуры і спорту. А «у здаровым целе здаровы дух»

Змяненне палажэння аб круглагадавай спартакіядзе дазволіла прыцягнуць да саборніцтваў 9.000 студэнтаў. У спартакіядзе вышэйшых навучальных устаноў Мінска калектыў універсітэта заняў трэцяе месца. 25 спартсменаў універсітэта уваходзяць у зборныя каманды рэспублікі, 8 прынялі ўдзел у II спартакіядзе народаў СССР. І ў той жа час па асобных відах спорту (веласіпед, цяжкаа атлетыка, баскетбол у жанчынах) у нас яшчэ вельмі нізкія вынікі. Мала студэнтаў і выкладчыкаў прымаюць удзел у турысцкіх паходах.

У нас ёсць усе магчымасці для разгортвання спартыўнай работы. У гэтым годзе ўпершыню на біялагічнай станцыі Нарач ствараецца выдараўленча-спартыўны лагер на 250 чалавек. За лета там пабываюць дзве змены. Пры арганізацыі лагера нядрэнна ўлічыць вопыт Варонежскага ўніверсітэта, дзе яшчэ ў мінулым годзе студэнты пабудавалі сваімі рукамі ўсё неабходнае для здаровага адпачынку і рэгулярных заняткаў спортам.

Камітэту камсамола неабходна больш строга кантраляваць фізкультурную работу кожнага факультэта, сачыць за наведваннем вучэбна-трэнеровачых заняткаў

студэнтамі старэйшых курсаў — членамі зборных каманд універсітэта.

Ва ўніверсітэце ёсць пэўныя поспехі ў падрыхтоўцы разраднікаў і інструктараў. Перад кафедрай стаіць задача падрыхтаваць у 1960 годзе 200 грамадзян тараў і 120 суддзяў, працягу навучальнага года выязна саборніцтва па лёгкай атлетыцы, стральбе, лыжнам спорце, асенні і веснавыя кросы і першыя групы і факультэтаў, стварыць неабходныя ўмовы для рэгулярнай трэніроўкі дзвюх зборных футбольных каманд універсітэта. У рабоце секцый патрэбна больш шырока выкарыстоўваць вопыт вядучых трэнераў рэспублікі.

Неабходна карэнным чынам змяніць работу спартыўнага клуба, прыцягнуць у секцыі рыбалоў і паляўнічых больш выкладчыкаў і адміністрацыйна-гаспадарчых работнікаў, наладжваць аднадзённыя турысцкія паходы.

Не толькі вырашчаць, але і выхоўваць спартсменаў штодзённа, цікавіцца іх вучобай, бытам, не праходзіць міма амаральных учынкаў — абавязак выкладчыкаў кафедры і трэнераў секцый. А ў нас нярэдка трэнеры не цікавяцца вучобай сваіх вихаванцаў. Такое становішча трэба выправіць.

Камітэт камсамола, прафком, спартыўны клуб павінны шырэй прапагандаваць спорт сярод студэнтаў, выкладчыкаў і адміністрацыйна-гаспадарчых работнікаў Беларускага ўніверсітэта.

А. СЯМАШКА,
студэнтка-завочніца аддзялення журналістыкі.

Чэхаўскі зборнік

У сувязі з юбілеем А. П. Чэхава кафедра рускай літаратуры рыхтуе зборнік, прысвечаны творчасці слаўтага пісьменніка. У зборнік акрамя артыкулаў супрацоўнікаў кафедры ўвойдуць некаторыя работы студэнтаў. Гэтыя работы будуць канчаткова адабраны пасля «чэхаўскіх чытанняў», якія праходзяць зараз ва ўніверсітэце.

В. ШЭІН.

КЛУБ ЦІКАВЫХ СУСТРЭЧ ПАЧАЎ РАБОТУ

Першае мерапрыемства клуба цікавых сустрэч, які толькі што арганізаваўся ва ўніверсітэце, заінтрыгавала многіх. Цікава было, наколькі клуб апраўдае сваю назву.

Прафленне запрасіла ў госці да студэнтаў дэпутата Вярхоўнага Савета СССР прафесара А. Н. Сеўчанку і журналіста А. Г. Ільющанку, які суправаджаў М. С. Хрушчова ў паездцы па Амерыцы.

Рэктар універсітэта А. Н. Сеўчанка расказаў аб рабоце IV сесіі Вярхоўнага Савета СССР, накіраванай на ўзмацненне міру і аслабленне міжнароднай напружанасці, аб міжнародных навуковых канферэнцыях па выкарыстанню атамнай энергіі ў мірных мэтах, у рабоце якіх ён прымаў удзел.

Цікавым было выступленне тав. Ільющанкі. Ён падзяліўся ўражаннямі аб Злучаных Штатах Амерыкі, аб дружалюбных адносінах амерыканскіх рабочых да савецкіх людзей, на пераканаўчых фактах паказаў, якое вялікае значэнне мае візіт М. С. Хрушчова ў ЗША. Студэнты задалі многа пытанняў, на якія тав. Ільющанка даў змястоўныя адказы.

Затым прысутныя праглядзелі кінафільм «М. С. Хрушчоў у Амерыцы».

Першае мерапрыемства клуба цікавых сустрэч прайшло захапляюча. Такія ж сустрэчы будуць наладжваць клуб і ў далейшым: героі працы, вядомыя вучоныя, пісьменнікі, артысты, спартсмены пабываюць ва ўніверсітэце. Многа цікавага вы даведаецеся ў час гэтых сустрэч. У бліжэйшы час кампентэнтныя асобы раскажуць нашым студэнтам аб «снежным чалавеку», аб перспектывах беларускага футбола.

Ц. СЦІПЛОВІЧ.

Гарадскі агляд студэнцкіх работ

Нядаўна закончыўся гарадскі агляд студэнцкіх навуковых работ. Дваццаць сем работ, з прадстаўленых нашым універсітэтам, былі аднесены да першай катэгорыі і сорак сем — да другой.

Найлепш аказаліся падрыхтаванымі да агляду біялагічны і фізіялагічны факультэты. Ды і наогул работа студэнцкіх навуковых таварыстваў на гэтых факультэтах пастаўлена нядрэнна. Гэта дае свае вынікі. З біяфака да першай катэгорыі было аднесена 8 работ, да другой — пяць і з філфака да першай — шэсць, да другой — чатырнаццаць. Заслугоўваюць увагі работы «Натуральныя кармавыя ўгоддзі аддзялення Мядзельска саўгаса «Старасельскі» Віцебскага раёна Віцебскай вобласці» (Салдаценка, Казачонак, 5 курс біяфака, кіраўнік Цэтгэрман), «Фауна камяністай літараль вазера Нарач» (Афанасьева, 5 курс біяфака, кіраўнік Драко), «Людзі будучага па газеце «Комсомольская правда» (Акулік, 5 курс філфака, кіраўнік Зярніцкі), «Аб майстэрстве партрэтнай характарыстыкі ў апавесці Панавай «Спа-

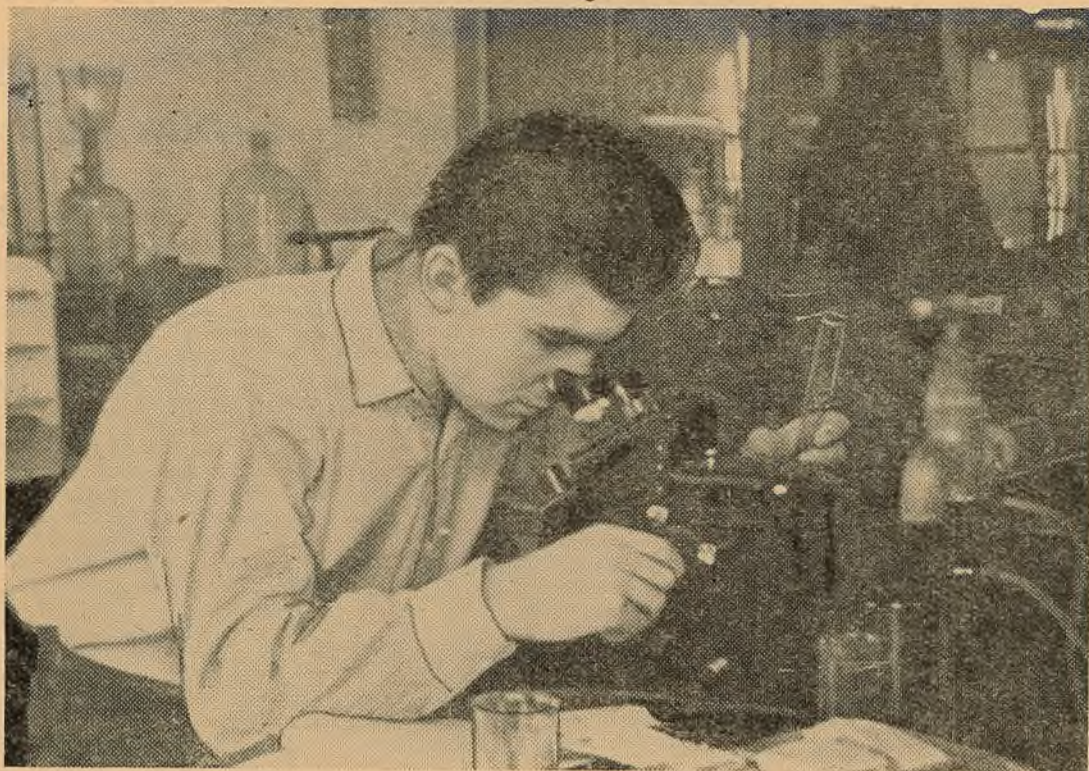
дарожнікі» (Кляеўская, 5 курс філфака, кіраўнік Багалюбава), «Тэма каханья ў лірыцы У. У. Маякоўскага» (Дайнека, 5 курс філфака, кіраўнік Багалюбава) і многа іншых работ.

З фізічнага факультэта да першай катэгорыі было аднесена шэсць работ. Сярод іх — «Электрычныя ўласцівасці ініруючых крысталічных дыэдыаў» (Савасцея, 5 курс, кіраўнік Пятроўскі), «Узмацніцель з размеркаванымі пастаяннымі» (Багамазаў, 5 курс, кіраўнік Пумпянскі).

З матэматычнага і юрыдычнага факультэтаў да першай катэгорыі не было аднесена ніводнай работы, толькі да другой — адпаведна тры і чатыры.

Восем работ былі адхілены. Гэта работы В. Лашкевіч, Г. Касарэўскай, Г. Пусько, У. Кузьмянкова, Н. Вярочкай, Э. Золавай, Н. Лук'яненкі, Гарланавай-Клюевай. Прыкры факт! Ён гаворыць аб тым, што самі студэнты мала папрацавалі над работамі, а кіраўнікі, відаць, глядзелі на гэта абьякава.

Ш. МІХАЙЛАУ.

Позна вечарам гаснуць агні ў лабараторыях хімічнага факультэта. За столікамі ў прыбораў відаць схіленыя галовы, задуменыя твары — студэнты V-га курса рыхтуюць дыпломныя работы. Сотні вылічэнняў, сотні рэакцый неабходна правесці, прааналізаваць, апісаць. Але работа не палюхае хімікаў. Нездарма ж выпускнікі хімічнага факультэта лепш, чым усе іншыя курсы ўніверсітэта, здалі зімовую экзаменацыйную сесію.

Даўно пачаў працаваць над сваёй дыпломнай работай і выдатнік вучобы Яўген Самускевіч. Ён абраў сабе тэму «Даследаванне ўласцівасцей ферытанікелю». Праца спорыцца ў яго руках. І недалёкі той час, калі дыпломная будзе закончана. Пажадаем Яўгену поспехаў пры яе абароне.

НА ЗДЫМКУ: Яўген Самускевіч у лабараторыі.

Фота Е. ГУРЫНОВІЧ.

ЗАЛОГ ПАСПЯХОВАСЦІ Ў ВИХАВАЎЧАЙ РАБОЦЕ

Пастанова ЦК КПСС «Аб задачах партыйнай прапаганды ў сучасных умовах» патрабуе павысіць узровень вихаваўчай работы ў ВНУ. Таму пытанне аб ролі грамадскіх арганізацый у вихаванні студэнтаў, якое было вынесена на агульнаўніверсітэцкі партыйны сход, не магло не выклікаць вялікай цікавасці. Справа ў тым, што на гэтым адказным участку ў нас яшчэ нямае праблемаў і недаробкаў. Аб іх гавораць і вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі. Калі ў цэлым па ўніверсітэце, як адзначыў дакладчык сакратар партбюро тав. Волк, большасць студэнтаў здалі экзамены на «добра» і «выдатна», то на матэматычным і фізічным факультэтах назіраліся шматлікія «правалы», былі выпадкі, калі палавіна групы не прыходзіла на экзамен. Выкладчыца матэматычнага факультэта тав. Нахімоўская спрабавала апраўдаць гэта высокай патрабавальнасцю. У сапраўднасці гэта вынік таго, што студэнты на працягу года займаліся не сістэматычна, прапускілі лекцыі. Гэта ж факт, што на долю студэнтаў матэматычнага і фізічнага факультэтаў прыходзіцца каля 6.000 з агульнай колькасці 14.000 прапушчаных гадзін па ўніверсітэце. Такія выкладчыкі, як т. Родаў, лічаць экзамен лепшым сродкам прымушэння студэнта займацца. Замест сістэматычнай вихаваўчай работы, замест таго, каб на працягу года прывіраць любоў да сваёй дысцыпліны, ён прымушае студэнтаў па тры-чатыры разы прыходзіць на экзамен.

Выступаючы ў спрэчках прыводзілі і іншыя прыклады нізкага ўзроўню вихаваўчай работы. Напрыклад, многім студэнтам не прывіта пачуццё любі да навукова-даследчай работы, яны мала цікавяцца дыскусіямі, дыспутамі, аб-

меркаваннямі новых кінафільмаў. Так, на сустрэчу студэнтаў універсітэта з вядучымі артыстамі опернага тэатра многіх прышлося запрашаць амаль што ў адміністрацыйным парадку. На гэтую ж сустрэчу не прыйшоў ні адзін з прадстаўнікоў камітэта камсамола.

Затое многія студэнты празмерна захапляюцца танцамі, некаторыя з іх не вызначаюцца тым узроўнем культуры, які патрабуецца ад студэнта ўніверсітэта. Кіраўнікі ж факультэтаў, камсамольскія і прафсаюзныя актывісты праяўляюць цярымасць да такіх недахопаў.

Акрамя слабай актыўнасці ў вихаваўчай рабоце нашых грамадскіх арганізацый камуністы указвалі і іншыя недахопы. Тав. Кірсаў падняў важнае пытанне аб павышэнні ролі выкладчыка як вихавацеля студэнтства. Размова ідзе не толькі аб вихавацелях, замасаваных за групамі, але і аб усім прафесарска-выкладчыцкім складзе. Ва ўніверсітэце ж ёсць выкладчыкі, якія або ўхіляюцца ад вихаваўчай работы, або вядуць яе незадавальняюча (напрыклад, Парашкова на філфаку, Юхо на юрфаку і іншыя). Рэктар універсітэта акадэмік тав. Сеўчанка адзначыў, што выкладчыкі прыродазнаўчых навук незадавальняюча выкарыстоўваюць у лекцыях навішныя дасягненні навукі і тэхнікі для выпрацоўкі ў студэнтаў матэрыялістычнага светапогляду, для барацьбы з рэлігійнымі забабонамі. У выніку за апошні час выявіліся выпадкі, калі некаторыя людзі, закончыўшы наш універсітэт, аказаліся ўцягнутымі ў рэлігійныя секты.

Партыйны сход прыняў рашэнне, накіраванае на ўхваленне недахопаў у вихаваўчай рабоце.

Р. ПЛАТОНАУ.

Да дня Савецкай Арміі

БЫЛЫЯ ВОІНЫ — ВИДАТНІКІ ВУЧОБЫ

— Гэты студэнт можа служыць узорам ва ўсіх адносінах, — так азвалася аб Яўгене Мяцельскім выкладчыца З. С. Мелкіх.

Яна мае рацыю. Яўген стараста першага курса аддзялення журналістыкі. Ён добры таварыш, на выдатна здаў сваю першую сесію. Настойлівасць і працавітасць — вось што вызначаюць яго, як і

Анатолія Скрыжэвіча, таксама дэмабілізаванага воіна, выдатніка вучобы.

Многа былых воінаў вучыцца і на другім курсе беларускага аддзялення. Гэта стараста групы Іван Абабурка, Віктар Красней, Мікалай Пашкевіч, Анатоль Цалко, Анатоль Анісамаў і іншыя. Усе яны здалі сесію на выдатна.

НА ЛЕДЗЯНЫХ ПРАСТОРАХ...

ДА ДНЯ САВЕЦКАЙ АРМІІ

У ЧАС ЗІМОВЫХ канікул з ліку студэнтаў II-га курсу географічнага факультэта была арганізавана экспедыцыя на возера Мядзель.

26 студзеня група прыйшла ў вёску Стругаланы на беразе возера. Цікава было пагутарыць студэнтам з мясцовымі жыхарамі, вопытнымі рыбакамі, якія і зімой выходзілі на падлёдны лоў рыбы.

Група павінна была правесці на возеры замеры глыбіні, узяць пробу грунту, вызначыць таўшчыню льду і снежнай койдры, якой зіма накрыла азёрныя прысторы.

На другім здымку вы ба-

чыце, як студэнты Н. Ланкевіч і В. Калечыц рыхтуюцца вымярыць таўшчыню льду на возеры. Але лапату ім давалася ўступіць Галіне Кавальчук. Гэта тут адна з праяў джэнтльменства. Дзяўчына замёрзла. Трэба ж і ёй сагрэцца.

Нечаканя моцныя морозы прынеслі нямала клопатаў, але гэта не палыхала нас. Работа экспедыцыі прайшла цікава і весела. У апошні раз студэнты памахалі на развітанне ледзяным прасторам Мядзелі—работа скончана. Цяпер можна і да хаты.

Тэкст В. КАЛЕЧЫЦА.
Фота Г. КАЗЕКІ.

Студэнты—выкладчыкі!

На ўсіх факультэтах у лістападзе—снежні 1959 года прайшлі камсамольскія сходы з абмеркаваннем рашэнняў VI Пленума ЦК ВЛКСМ. Камсамольцы ўніверсітэта рашылі пашырыць дапамогу рабочым у авалоданні ведамі. З другой палавіны лютага камітэтам камсамола для жадаючых паступіць у ВНУ арганізаваны падрыхтоўчыя курсы пры будаўнічым трэсце № 5 і пры камвольным камбінаце. Выкладчыкамі на гэтых курсах сталі студэнты чацвёртых і п'ярых курсаў, выдатнікі, імяныя стыпендыяты, аспіранты.

У аснову распрацаванай праграмы курсаў пакладзена праграма існуючых пры ўніверсітэце платных падрыхтоўчых курсаў. Заняткі будуць праводзіцца тры разы ў тыдзень, па 4—6 гадзін ў дзень на грамадскіх пачатках.

З каштоўнай ініцыятывай выступілі студэнты чацвёртага курса фізічнага факультэта. Яны бяруцца арганізаваць такія курсы толькі для паступаючых на свой факультэт. Вядзенне тэарэтычнага курса і кіраўніцтва лабараторнымі заняткамі студэнты бяруць на сябе. Пры гэтым яны абавязуюцца паставіць работу так, каб не менш 90 працэнтаў займаючыхся паспяхова вытрымалі конкурс ва ўніверсітэт.

С. РУДЗЯК,

член бюро камітэта камсамола.

У МАЛЯУНІ-ЧЫМ прыгарадзе Мінска, непадалёку ад чыгуначнай станцыі Зялёная першага і другога лютага праходзілі спаборніцтвы па лыжнаму спорту сярод вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі. У першы дзень удзельнікі спаборніцтвалі ў эстафетных гонках: мужчыны 4×10 км, жанчыны 3×5 км. Вось даецца старт першаму этапу. Ад нашай каманды стартуе А. Галкоўскі.

Ён удача пачаў бег і першым заняў лыжню. Аднак на дыстанцыі яго абыйшлі прадстаўнікі медыцынскага і інстытута народнай гаспадаркі. На фінішы Галкоўскі быў трэцім, прайграўшы пераможцу этапу 20 секунд. Але вольна стартуе Я. Велеська (V матфак). Ён упершыню бяжыць на такіх буйных спаборніцтвах і ўзяў заўважліва моцны тэмп, але да канца дыстанцыі не вытрымаў яго і фінішаваў толькі шостым. Цяпер уся надзея на вопытнага гоншчыка першараз-

раднака Г. Ногатава. І ён яе апраўдаў. Усю дыстанцыю Ногатаў прайшоў у моцным тэмпе і значна скараціў разрыў, фінішаваўшы чацвёртым.

І вось апошні этап. Першараз-раднак В. Кісялёў (V геафак) адразу ж са старту бярэ высокі тэмп, мужна змагаецца з секундамі і лыжнікам БПІ, які выйшаў са старту трэцім. Яму па-

трэбна абавязкова абыйсці палітэхніка, каб вывесці каманду хача б на трэцяе месца. Для агульнакаманднага заліку важна кожнае ачко. Намаганні Ногатава і Кісялёва грывеслі поспех. Каманда атрымала дыпламы і жэтоны за трэцяе месца.

А ў гэты час барацьба на жаночай дыстанцыі дасягнула свайго вышэйшага напружання. На першым этапе ўперадзе другіх за-кончыла дыстанцыю прадстаўніца інстытута народнай гаспадаркі, другой—выкладчык інстытута

Неспакойны характар

Бывае так: сустрэнеш чалавека і з першага позірку, з першых слоў прасякаешся да яго нейкім асаблівым пацудам павягі. І з кожным разам падабаецца ён табе ўсё больш і больш.

Помню, Уладзіміра Баня ўпершыню я сустрэў яшчэ ў час здачы ўступных экзаменаў ва ўніверсітэт. Здарылася так, што мы нават жылі ў адным пакоі. Іншы раз рыхтаваліся разам.

— Ведаеш, Валодзя, мусіць не пройдзем мы, — сказаў я неяк яму. — Конкурс вялікі, трэба добра здаць. А мы многа чаго забылі...

Уладзімір глянуў на мяне ўсміхнуўся. Потым спытаў:

— Ты служыць?

— Служыць...

— Так вось, мы павінны здаць добра. Здаць і паступіць. Нядобра ж будзе, калі былія салдаты і раптам — спалохаюцца. Праўда? А таму трэба быць больш упэўненымі.

Можа вось гэтая упэўненасць і дапамагла здаць яму паспяхова ўсе экзамены. А здаваць, і праўда, было нялёгка. Шлях Уладзіміра ва ўніверсітэт быў доўгі і нялёгка.

Пасля заканчэння сямігадовай школы Уладзімір паступае ў педвучылішча. У 1955 годзе атрымаў дыплом настаўніка, працуе некаторы час у школе. А потым — служба. Уладзімір служыць у марфлоте, на Поўдні. Служыць добра: за тры гады атрымаў каля

дваццаці падзяк, быў два разы ў водпуску. Не мог інакш служыць, такі ўжо характар у хлопца. Служба загартавала Уладзіміра, навучыла яго не баяцца цяжкасцей. Там яго як аднаго з лепшых воінаў прынялі кандыдатам у члены партыі.

Часта, калі траплялася вольная хвіліна, браўся Уладзімір за кнігі. Яго не пакідала надзея паступіць вучыцца.

І вось зараз Уладзімір—на другім курсе юрыдычнага факультэта. Студэнцкае жыццё, бурлівае і неспакойнае, цалкам захапіла Валодзя. З першых дзён вучобы ён нязменна ўдзельнік універсітэцкага аркестра, другі год працуе старастай групы. Сумаваць няма калі. Уласна кажучы, можа гэта і добра, што жыццё такое неспакойнае. Інакш жа нельга ў наш час, інакш і жыць было б нецікава.

Нядаўна я сустрэў яго. «Як здаў сесію?» — пытаюся. «Дрэна», — кажа. Я спалохаўся, падумаў спачатку, можа гравалію які-небудзь прадмет. «Чацвёрку адну атрымаў», — паясніў той, убачыўшы маё замаяшанне. «А астатнія?» — «Астатнія пяцёркі», — адказаў Уладзімір.

Вось які ён, Уладзімір Баня. Неспакойны, непаседлівы і прагны да ведаў, да жыцця. Можа за гэта і паважаюць яго ўсе: і студэнты і выкладчыкі.

Міхаіл ШЫМАНСКІ.

Шчаслівых стартаў парашутыстам!

Парашутыст! Пры гэтым перад вачыма праплываюць поўныя рамантыкі карціны жыцця парашутнага зьяна. Цудоўная раніца... Вось родны «АН-2» вырўлёўвае па зялёнаму полю аэрадрома. Яшчэ некалькі мінут... і парашутысты сустрэкаюць наступаючы дзень пад купалам парашута.

Але парашутны скачок не ёсць удзел абраных. Парашутызм трывала ўвайшоў у жыццё чалавека. Тысячы мараць авалодаць спортам смелых і ўмелых. Нашым студэнтам асабліва пашанцавала — збылася іх запаветная мара. У 1959 годзе была арганізавана парашутная секцыя ўніверсітэта. Шэфства над ёю ўзяў адзін з вядучых аэракубаў краіны ЦАК БССР. Яго інструктары, неаднаразовыя чэмпіёны свету, далі пачаць у неба многім рэкардсменам парашутнага спорту.

У новай секцыі вялікія планы. У бліжэйшы час будуць арганізаваны скачкі з самалёта ўсіх прайшоўшых тэорыю парашутыстаў. Сіламі секцыі аформілі фотавітрыну аб развіцці парашутнага спорту. Будзе выпускацца нацсценная газета, якая адлюструе жыццё парашутыстаў БДУ імя У. І. Леніна.

На ўсіх факультэтах арганізуем гурткі для падрыхтоўкі на скачках з самалёта і вышкі. У перспектыве таксама сяброўская сустрэча з парашутыстамі Вільнюса.

Гэта толькі першыя крокі ў жыцці новай секцыі. Пакладзены выдатны пачатак. Бюро секцыі звяртаецца да студэнтаў, якія жадаюць адведаць радасць палёту: «Калі ласка, будучыя пераможцы сініх прастораў паветранага акіяна!».

Л. БЯГУН,
член бюро парашутнай секцыі.

ЛЫЖНІКІ НА ПЕРШЫМ МЕСЦЫ

паўшы напярэдадні свежы снег не дае добрага слізгання. Пакуль мужчыны ідуць на 30 кіламетраў, даецца старт мужчынам на 15 кіламетраў і жанчынам на 5 і 10 кіламетраў. Па волі жэрабы нашы лыжнікі В. Кісялёў, Л. Лазоўскі (V геафак) і Е. Кухарэнка (IV гістфак) стартавалі ў канцы пасля многіх удзельнікаў. Але вось на фінішы 15-кіламетравай гонкі паказаўся першы лыжнік. І адразу ж за ім бурна фінішуе Кісялёў. Многіх гоншчыкаў прайшлося абыйсці яму на этапе!

Да гэтага часу праяснілася становішча у жанчын. Л. Новікава і В. Караткевіч, стартваўшы на 5 кіламетраў, па суме часу занялі трэцяе месца. Л. Біркова прайшла дзевяць кіламетраў за 51,05 минуты. Гэта трэці вынік дня. В. Албіна (II юрфака) паказала 58,05 минуты. Упершыню выступаюць за каманду ўніверсітэта В. Дрозд, Л. Калупаева, Ж. Капілевіч (усе з геафака) таксама дэбютавалі удача і ў будучым абяцваюць стаць моцнымі гоншчыцамі.

Але вось заканчваюць бег на 15 кіламетраў апошнія удзельнікі. Судзейская калегія падводзіць вынікі. В. Кісялёў так і застаўся другім з вынікам 1:02,19. Л. Лазоўскі заняў трэцяе месца (1:03,20), Я. Кухарэнка выйшаў на шостае (1:04,40).

Усе з нецярплівацю чакаюць вынікаў малага лыжнага марафона—так іншы раз называюць дыстанцыю ў 30 кіламетраў. Пакуль лепшы вынік у выкладчыка Горцакай сельскагаспадарчай акадэміі Лабурдава. Але вось на фінішы паказаўся гоншчык у чырвоным святэры пад нумарам 91. Гэта—Я. Ногатаў. Выйграўшы у Лабурдава больш як тры минуты, Ногатаў заваяваў званне чэмпіёна студэнцкай гульніў БССР. Яго вынік—2:04,43. Добра прайшоў гэтую дыстанцыю і другі наш прадстаўнік—студэнт першага курса гістфака А. Галкоўскі.

Такім чынам, у выніку двухдзённай барацьбы дружны калектыў лыжнікаў ўніверсітэта ўпершыню заняў першае месца

В. НІКІЦІН.